

— НАША СИЛА В НАС САМИХ —

СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТІ

VETERANS NEWS

Орган Української Стрілецької Громади в Канаді

— РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ —

АДРЕСА: BOX 2121. WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Рік II. Ч. 2. 15 ЛЮТНЯ, 1931.

WINNIPEG, MAN., FEB. 15th, 1931 — Vol. II—No. 2.

Е. Онацький.

Українська Справа в Женеві

Наперед плили до Женеві безконечним потоком різні українські телеграми, листи, петиції, меморандуми, а потім почали за ними приїздити і самі Українці.

Протестаційний Комітет проти польського терору у Празі, що складається з представників майже всіх українських емігрантських організацій Чехословаччини, скликав до Женеві на день 17-го січня зїзд представників всіх інших протестаційних комітетів або організацій, що переводили протестну акцію в Європі, для підведення підсумків та назначення цілей дальшої акції.

І організації Австрії, Німеччини, Данцінгу, Франції, Італії, Литви, Бельгії та Швейцарії, визнаючи повну доцільність ініціятиви пражського комітету, вислали до Женеві своїх представників, які, заслухавши звіти окремих представників, з небувалою досі однодушністю прийняли одноголосно цілу низку важливих постанов, сформулованих, з огляду на дорадчий характер Зїзду, у формі побажань. Між сими побажаннями треба відзначити побажання перетворення протестаційних комітетів в комітети пропаганди й охорони прав українського народу на цілій

його соборній території, та побажання утворення таких комітетів там, де досі не було протестаційних комітетів а їх ролю сповняли інші організації.

Змисл цієї постанови ясний: протестаційні комітети утворилися для переведення певної, точно визначеної акції, яка підходить вже до свого кінця, а тим часом стан української справи взагалі вимагає дальнішої її активізації в ширшому вже розмірі. Було-б нерозважним не використати апарату й досвіду протестаційних комітетів, що, не маючи нових завдань, могли-б закінчити своє існування.

Проте, цей самий досвід протестаційних комітетів виказав необхідність більшої координації їх діяльності, щоби не витрачалися марно сили й засоби на переведення одної і тої самої справи (як наприклад друкування брошур чи меморіалів) в різних місцях. Всі присутні на зїзді визнали необхідність утворення відповідного координаційного центру, але з огляду на те, що в богатях осередках еміграції ще досі не утворено жадних комітетів пропаганди, а з другого боку ті протестаційні комітети, що існують, сильно різняться в своїй структурі й завданнях, ви-

STRILECKI VISTY — VETERANS NEWS

a monthly Journal Published by the Ukrainian Veterans Ass'n in Canada
at 382 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.

Edited by Paul Shulha

And Printed by the People's Press Co.
at 155 McGregor St. Winnipeg, Man.

Річна передплата \$1.00 — Поодинокое число 10 центів.

звано ідею утворення такого координаційного центру за передвчасну до реалізації, беручи рівнож на увагу це, що створення його вимагає матеріальної та моральної підготовки та обговорення в місцевих комітетах.

Зїзд протестаційних комітетів відбувся в атмосфері незвичайної однодушності та порозуміння. Всі присутні були переняті одною національною ідеєю, одним націоналістичним підходом до справи.

На другий день по загальнім зїзді, де кілька його членів взяли участь у конференції, що її заініціювала в осідку "Жіночої Інтернаціональної Ліги Мира і Свободи", секретарка Ліги, англійка мисс. Шипшинкс, що їздила зі спеціальним дорученням від Ліги до Східної Галичини, щоби на місці придивитися подіям.

Мисс. Шипшинкс в гарній промові, виголошеній по французьки, хоч з сильним англійським наголосом, висказала присутнім свої вражіння з подорожі. Вона зазначила, що річи, які вона бачила і про які оповідатиме, дуже сумні, бо свідчать про те, скільки ще варварства можна найти майже в самому осередкові Європи. Потім вона переповіла відомі факти з "пацифікації", зазначаючи, що мала можливість бачити на власні очі покалічених та скатованих людей.

Вражіння з промови залишилося дуже сильне, і щоби зменшити його виступив п. Смогожевські, кореспондент польських часописів. Головна думка його промови була ця, що Поляки завжди із дорогою душею пішли-б на порозуміння з українським населенням, але для порозуміння звичайно треба, щоби були присутні дві сторони, а тимчасом з боку Українців нема абсолютного нікого, з ким можнo було порозумітися. Найбільш помірковані українські партії стероризовані УВО і навіть єпископи українські видають такого

рода пастирські листи, що польська влада змушена їх конфіскувати. Не обійшлося, розуміється, і без згадки про "німецькі гроші". Ну, певно!...

З відповіддю п. М. Смогоржевському виступила наддніпрянка п-ні Русова. Ця старенька бабуся, що, як оповідають, має вже 75 років, володіє ще надзвичайно ясно думкою та вміє промовляти до серця своїх слухачів. Оповідала вона головною про факти, які свідчили-б про "щирість" польського бажання "порозумітися" з Українцями, про закриття українських шкіл, про знищення "Просвіт" та кооперативів, про знуцання над сільським населенням... Ні! — закінчила п-ні Русова — поки продовжуватиметься таке відношення до українського населення з боку польської влади, ніколи не буде миру в цій нещасній частині світу.

Потім промовляв інж. Дм. Андрієвський, наддніпрянець, емігрант, що живе у Брюсселі, який у палкій промові виступив з низкою обвинувачень на адресу польського уряду, при чому п. Смогожевські що хвилини йому перебивав своїми заввагами, аж поки президентка Ліги не вважала потрібним спинити цей "діалог".

Після п. Андрієвського промовляв п. Аменде, генеральний секретар Конгресу Національних Меншин. В гарній промові, що переривалася оплесками присутніх, він зазначив, що не можна вимагати лояльності від національних меншин, поки сам уряд, себто національна більшість, не викаже своєї лояльності до меншин. Коли національна меншина матиме задоволені всі свої права, вона не матиме ніяких причин бути нелояльною, і доказом цього може служити Швайцарія, де ми бачимо аж три ріжні національності, кожда з них має в сусідстві свою національну державу, і всеж не виявляє ніякого іреден

тизму, бо не має ніяких причин до цього. Тому ми всі — закінчив промовець під градом оплесків — мусимо стати на тому становищі, що ніякий уряд не може вимагати від своєї меншини лояльності, аж поки він не виконає що до неї своїх власних обов'язків.

Потім забрала знову голос мисс Шипшинкс — докладчиця, яка ствердила свою відповідь декілька подробицями, і звернулася з проханням до присутньої посолки Мілени Рудницької сказати до присутніх і від себе кілька слів. П-ні Рудницька в гарній промові (німецькою мовою) переповіла менш більш зміст петиції до Ліги Націй від Української Парляментарної Репрезентації, підписаної, як відомо 17-ма українськими послами та сенаторами.

п. Смогожевскі у кількох словах відзначив правність ґрунту, що на ньому стоїть пос. Рудницька, але підходячи практично до справи, ствердив ще раз, що Поляки всією душею хотіли-б йти до порозуміння, але не знаходять з ким пертракувати. Потім, звертаючися до присутніх він зазначив, що ніхто з українських промовців не заперечив існування УВО та його впливів на українське громадянство ніхто з присутніх не захотів кинути ганьбу на цю таємну організацію, що руйнує справу мира та порозуміння між польським а українським громадянством.

Тоді забрав голос наддніпрянець Е. О-нацький, який у довгій промові зясував присутнім, як українське громадянство і українська національна армія, що змагалася в боротьбі з большевиками, шукали саме того порозуміння з Поляками, і як Поляки використовували ті "шукання", здобуваючи собі насамперед Східну Галичину, а потім — завязанням сепаратного миру, себто зрадою — і деякі інші українські землі. Зраджена українська національна армія, що була втіленням та носієм української національної ідеї, не визнала несправедливих мирових трактатів,

зв'язаних без згоди та участі українського населення і тому продовжує ведення війни. Ясно, що вона її вестиме доти, доки Європа не зверне уваги на цей ненормальний стан річей, і доки українським землям не буде надано тої форми урядування, що відповідає власним національним ідеалам українського народу. Отже УВО, себто Українська Військова Організація, є лише спадкоємцею української національної армії, складається з бувших вояків та наwerbованих молодих героїв-добровольців, і продовжує українські визвольні традиції. Для кожного зрозуміло, що при деяких обставинах завдання, які стоять перед молодими героями, є надто важні і невдячні, але було-б цілком хибним домагатися, щоб українське громадянство, ганьбило тих героїчних людей, що за національну ідею накладають голову... Досить пригадати, що і польське громадянство напр. виховує свою молодь на фільмах з життя польських революціонерів, про яких згадувала тут мисс Шипшинкс, які вироблювали собі бомби теж десь по льохах і яких зустрічає тепер по кінах оплесками польський на-товп.

На закінчення мисс Шипшинкс підвела підсумки дискусії і зазначила, що як раніше для західно - європейського громадянства була свого рода цим вульканом Ірляндія, яка притягала загальні симпатії до себе своєю героїчною боротьбою за національну та політичну свободу, то тепер ця роль переходить до України. Тоді, як Польща щораз то помітніше займає місце своїх колишніх переслідувачів — Росії, Австрії та Прусії.

Цікаво зазначити, що в тих дискусіях над галицькою справою з промовами в обороні Галичини, виступали аж 3 Наддніпрянци, підкреслюючи тим соборницький настрій, що щораз більше опановує українську еміграцію.

С. Камянецький.

ГОРЯТЬ ОГНІ !

Горять огні по всім світі
І стеляться скрізь дими.
Над українським народом
Все знущаються кати.

Знущаються, та катують
Мамів наших та батьків,
І мордують що найкращих
Всіх українських синів.

Катуй ляше й ти москвине,
Невинну кров проливай,
А відплата скоро буде
Це собі запам'ятай.

Ви знаєте гайдамаків,
Запоріжців та Стрільців,
Ті ще з вами розплатяться,
Як сам Господь Бог велів.

Хоч не маєм вже Богдана,
В темнім гробі вже лежить,
То натомість інший буде,
Щойно школу він кінчить.

І він встане - прокинеться,
Та злетять кайдани з ніг
І він гордо всіх поведе
У завзятий лютий бій.

Тай загляне до Варшави,
Подивиться у Москву,
Привитає на Україні
Непрошену жидову.

За Румунів не забуде,
Та за Чехів спомане,
А нехай я ту сконаю,
Як це правда не буде!

Завстидає всіх гетьманців,
Навіть батька Богдана.
Він збудує Україну
Яка досі не була.

Перестане лютий ворог
Знущатися над нами,
Ми на своїй рідній землі
Будемо панами.

Клятим ляхам та москвинам
Ще мушу сказати,
Де вродився і де росте
Цей местник завзятий.

Він вродився на Поділлю
І там підростає,
А як бити шляхту польську,
То вже пляни має.

Ще чекає — дожидає
Він святої днини,
Зак не тріснуть від кровіці
Нашої москвини.

Тоді встане стрепенеться
Кайдани поломить,
Ляхів в Вислу, а москалів
Аж у Дон погонить.

А цигани з України
Самі повтікають,
Та постолі у Дністрі
Усі полишають

Тоді местник України
Скаже усім у вічі,
Що воскресла Україна
Во вічні Вікі.

Торонто, 31. X. 1928.

В. Коссар.

Йшли...

Йшли...

Мені хвилями ніяково на душі стає. Але лиш хвилями. Бо і якби це могло тривати завсідги... Цеж булоб і глупе і дурненьке, а що найменше нерозумне. Стає може сумно. Не знаю, може сумом називаються це люде. Бо щож то є сум?

Сум, він душу їсть, кажуть. Сум?

Коли у тихий зимовий вечір, коли то довкруги спокій дзвоном дзвонить, коли сніг маестатом своїм заквив бруд землі, дахів, заквив старі поломані галуззя негарних дерев, коли довкруги твоєї хати нема других хат і "доброзичливих сусідів" твої думки вернені із забуття під-

ходять, повільним гадючим човганням втискаються в мозок і серце твоє... і колишні давні переживання, які здається, лиш спогадом остали, із що раз більшою силою наповняють ціле ество твоє — чоловіче і кажуть тобі відтворювати ті образи, котрі були в минушині твоїй дійсностю, творили суть життя твого і атомною часткою творили історію народа твого... І вертають вони по роках довгих і находять тебе у тихий, дзвоном дзвонить, вечір.

Єдині і дорогі. Єдині і плюгаві, що аж жах тілом твоїм трясе. Усміхнені найбільшим щастям і переймаючі суть твою цілу. Зі

скривленими від гадючої люті лицами — являються пики, уосіблення підлоти, гидкості, бруду і всіх найнищих інстинктів bestій в людськiм тілі.

Це думки — це пережиття минулі.

У гордих поривах найвищого твого зобов'язання — обов'язку смерті, за додержання його.

Ви українські воїни, знаєте ті пориви. Бо ви їх мали, ви їх знали, ви їх творили і вони життя ваше творили.

Ви не знаєте їх? Жалійте і читайте їх у книжках, брошурах, зошитах, часописах, бідних періодичних писмах, ще бідніших періодичних зшитках писаних на машині гектографічним чорнилом а ля машина, писаних ось так звичайно і писаних кожний аркуш з окрема. От візьміть пр. перше число таборових газеток в Чехах, Польщі, Румунії, Німеччині... і глядіть у них ці "пориви" Глядіть цілющої води для душі і серця вашого. Воскресайте себе.

Підходять вони до мене у тихий, дзвоном дзвонить, вечір...

Так як я, так як ми колись. Богато, богато нас' — сотня за сотнею, курінь за курінем, батареї, полки, бригади — богато нас. Йдуть в щастю, в побіді; усміхнені найвищого добра...

Йдуть холодні, голодні, ледви кріс-поводи у руках держать, з опущеною головою і з думками недобрими...

Йдуть цвітами обмаяні, пити воду Дніпра; йдуть на відпочинок, на добро — по довгих боях...

Йдуть знов упавші із горем у серці і болем у душі, з тривожною надією о завтра свого народа возлюбленого...

Йдуть у незчислимi, ніким не списані бої з успіхом і без нього, однак з ніякою надією...

Йдуть як брути. Обдерті, смердячі, вушиві, яким місця не має на вольній рідній землі; накажені тифом тіла і душі своєї...

Йдуть у тюрми...

Чи знаєш що то є сум, як прийде у тихий, дзвоном-дзвонить, вечір... Чи знаєш?...

Сум за тими, що йшли.

А душу їх і тіло їх — продали. Копнули їх пориви і... зажили. Свої — рідні, вороги, торговці і купці народів...

Тихий, дзвоном-дзвонить, вечір — який то сум наніс.

Хай зродить він віру. Віру лиш у себе. У силу, а сила зродить мечь, якої сліди тюрма лишила.

Неділя, 18-тий лютець 1923.

К. Филицюк.

МАТИ УКРАЇНИ

На спомин 12-тих роковин Свята Злуки Укр. Держав присвячено Українській Стрілецькій Громаді в Канаді.

Вірш виголошений перший раз самим автором дня 1-го лютого 1931 р. з нагоди Свята Української Державности в Саска-туні.

Україно, Мати рідна!

Чом ти безталанна?

Чого плачеш, проклинаєш

Свій вік безнастанно?

Чого Тобі ще бракує?

Дивись кругом себе —

Гай зелений — сад плодючий

Чогож Тобі треба?

Глянь на сад свій овочевий,

На яблуні — груші!

В саду квіти... Справжнім раєм

Наповняють душу.

Глянь на поле широкее,

Як філі колоссям

Золотистої пшениці

Тихий вітер носить.

Хитається аж до землі

Її нагинає,

Немов мати коліскою

Диття присипляє.

Душа рада мов до танцю

Серце пориває...

Немов чуєш, як кров в жилах

Мельодію грає.

Серце молотом у грудях

Мірним стуком клепче,

А шум-шелест той природний

Немов до ух шепче.

Він чваниться, він радіє

Він хоче сказати,

Що нема країни кращой
Понад Тебе Мати.
А коли так, то чому же
Проливаеш сльози?

Сину мій, диття моє
Ти Ангеле Божий.
Не плачу, я диття моє,
Що хліба не маю,
Тільки плачу, що мій хлібець
Чужі споживають.
Польська шляхта і москалі
Наш хліб пожирають,
А в заміну моїм синам
Царства посилають.
“Под стенкою” і по тюрмах
Начай, — пістолета
Ревуть, свищать, розривають
Тіло твого брата.
Немов тугри африканські
Поляки здичіли,
Перед світом доказують
Що вони зуміли.
Знайти муку і каторгу
Найл;пшого роду.
(Мабудь за те хтять здобути
“Нобля” нагороду).
І здобудуть незадовго,
Той час ся зближає,
Що “котюзі по заслугі”
Ми їм засповаєм.
Покотиться ще раз шляхта
По широкім поли.
Нагодує своїм тілом
Вовки та ворони.
Як і перше годували
Під лісом в Уманю,
Де Залізняк із Гонтою
Й Ярема з Оксанов
Пімстилися за Титаря...
А Гонта за діти
Різав мертвих, бо не стало
Шляхти... Єзуїтів.
А Хмельницький то не різав,
А доптав ногами.
Шкода ножа, — каже виймать...
Іде з козаками.
Ніхто його не спирає.
Козаки співають,
Шляхта польська з переляку
З штанів вилізає.
Того дива натворили,
Мов тхорі дихнули.
А про зброю про “ойчизну”
Цілком призабули.

Чує батько, що Варшава
Плаче і ридає,
Тільки життя більш нічого
Від нього жадає.

І дав життя. Змякло серце
Батька Отамана.
Він не вірив, щоби тая
Земля окаянна,
Могла ще раз знущатися.
Він думав — природа;
Їх сумління, чей гуманність
Їм це заборонить.
Помилився Отаман наш,
Тяжко помилився,
Що з змією проклятою
В той час помирився.
Було гидру удусити,
Коли мав нагоду.
Тепер бачиш? Кровцю нашу
Пе шляхта як воду.
Та не думайте панове (ляхи),
Що ви своїм пеклом
Знищите дух український.
О! Не так то легко!
І з пролятої крові,
В нас виросте сила
Невидима і буде вас
Мов мухи дусила.
І не плачте, не поможе
Вам плач і скегління.
Світ цілий переконався,
Що ви за насіння!
Сю частину України
Ви смачно вкροїли.
Жебраниною придбали,
Але ще не зіли.
І не зісте цього хліба!
Він вам в горлі стане!
Шляхту вдавить, а Вкраїна
Свобідна повстане!
Саскатун, Саск. 19. січня 1931.

ПРИМ. РЕДАКЦІЇ: —

Мабудь це перший вірш цього ж автора. Зміст і склад цього поетичного твору — кажуть нам вірити, що шановний автор, присвячуючи більш уваги своєму талану, зможе піднести свою пісню душі до незвичайних успіхів. Желаємо авторові як найбільшого успіху для добра українського народу і його культури.

Талан одиниці — це цінність цілого на роду. Отже розвиваймо його.

Ст. Кор-кий.

СПОМИНИ

По короткім відпочинку в Браїлівці коло Н. Ушиці, прямує 5-та сокальська Бригада довгими маршами під Жмеринку. Вкінці добивається до села Семаків, де застає повстанців з групи отамана Тютюника. Населення приймає нас, як в кожному селі мажє від самого Збруча, як чужинців. По короткім відпочинку одержуємо приказ: 1-ий курінь наступає на село Тартаки, та держить лучбу з 6-тою Бригадою і з 3-тим курінем, а третій курінь йде наступом на село Рів, держить лучбу з 1-шим курнем, та 2-гим, котрий наступає на місточко Межирів. Смеркається. Кождий з поодиноких курінів бере собі провідника-селянина і відходить на призначене місце. Ідемо пільною доріжкою, аж вкінці спиняємось серед густої пшениці. Провідник показує нам під горбком положене село, нашу ціль, розказує про терен і відходить. Сотні займають свої місця і окопуються. Команда куріння, та телефонічна чета заняли становиско за розстрільною в маленькім ліску, звідки мають телефонічну сполуку зі штабом Бригади. Дніє, сходить сонце, а ми з його промінням оглядаємо терен перед нами. На узгір'ю видно невеличке село, на зверхній вигляд дуже бідне, зі звичайними хатками, та малими хазяйськими забудованнями. Перед селом, дуже багnistий потічок, майже непроходимий. Через потічок провадить міст, коло котрого стоїть млин. Сонце підноситься вище, зі села відзивається скоростріл, сіючи кулями далеко поза нашу розстрілну. Стрільці підносять голови, та заглядають за гні

здом скорострілу. Аж ось відзиваються наші батареї, стрільна падають і рвуться поміж хатами. Далекосягла наша артилерія острілоє відразу стацію Жмеринку. В селі не бачиться зі селян нікого, тільки зауважується бігання большевиків між хатами. Тимчасом 2 і 3 курінь відбиває від большевиків місточко Межирів і село Рів. Около 4-ої години поп. 1-ший курінь перебігши під крісовим огнем міст, займає село Тартаки і обсаджує висоту за селом, навязуючи рівночасно лучбу із 6-ою Бригадою і з 3-тим курінем. Большевики цофаються в лісок, коло залізничої лінії Жмеринка - Браїлів, звідки зачинають обстрілювати нас сильним крісовим і скорострільним огнем. Перестріл тривав до пізнього вечера, заце ніч перейшла зовсім спокійно. Курінь перележує на узгір'ях в розстрільній цілу ніч. Ранком зачинається наступ нашого правого крила на Жмеринку, себто 2 і 3 курінь 5-ої Бригади, та групи отамана Тютюника. Большевики обстрілюють нашу розстрілну сильним артилерійним, та скорострільним огнем зі стації зі своїх броневикив, а крісовим із ліса. Наступаючі однак непереможені. В скорім темпі посуваються під стацію і беруть її по завзятому бою, здобуваючи много воєнного матеріялу, харчів та убрань. Большевики уступають на Леяки — за ними прямує 3-тий курінь. 1-ший курінь займає тимчасом лісок між Жмеринкою а Браїловом, відтак прямує до міста Браїлова здовж залізничої лінії. Большевики утікають в сторону Винниці.

Протокол з Третих Загальних Зборів Укр. Стр. Громади.

(Продовження)

Тов. Коссар: Ми уважаємо, що лише власною силою зможемо збудувати власну Українську Державу, тому стоїмо на становищі цім, що дальше продовжати мемо наше визвольне діло революційною боротьбою. Ми як члени Української Ар-

мії зоганізовані у УСГ уважаємо працю УВО за успішну і доцільну, тому прирікаємо дальше нести їй нашу моральну і матеріяльну поміч по змозі наших сил.

Відчитання протоколу з попередних Зборів. На внесення тов. Д. Герича, скріплене тт. Цибульським і Чернієм протокол одноголосно прийнято.

Хор УСГ Гурток ч.

ОДЕРЖУЄ СРІБНИЙ ПУГАР НАГОРОДИ НА СВОЙОМУ КОНЦЕРТО

Голова Др. Гуляй: УСГ в останньому році проявила своєю діяльністю на всіх ділянках нашого національного життя а іменно: В злучі з другими укр. організаціями в Канаді вела акцію протестів проти засуду Р. Біди, збіркову акцію на всі національні потреби, як це викажуть в своїх звітах цифрами другі члени УСГ. Порівняти з попередніми роками розвій укр. державницької думки, а з нею і праці поступив значно вперед. Наглядним доказом хай послужить порівняння жертвенности минулого року і попередних років. УСГ скріпилася багатьома членами як новотвореними Гуртками, Судбури, Бінфайт, Віндзор, Мусджо і Келгарі. Хотяй наші організаційні обставини дуже тяжкі, наші члени, се переважно люди, котрі не мають сталого осідку, а по більшій часті навіть і матеріального забезпечення і праці, проте їх праця, деб вони не знаходилася при роботах всюди йшла просвітньо - пропагандивна праця. Українське Громадянство ставиться до наших членів з повним зрозумінням і прихильністю. УСГ як станова організація, стоячи на становищі понадпартійнім кооперувала і буде кооперувати з тими українськими політичними групами і організаціями, котрі мають добру і незломну волю приложити своїх сил до визвольної праці.

Для ілюстрації відношень укр. товариств до УСГ зокрема, хай послужать ці спільні листопадові свята, де Уукраїнці виступали як одна сім'я, як одна нація.

Секретар тов. Д. Герич: — Головна Управа УСГ вела постійну кореспонденцію зі всіма Гуртками УСГ, поодинокими її членами на провінції, котрі не належать до жадного гуртка, а приділені до ГУ, рівнож з українськими організаціями так в Канаді, Сполучених Державах і Аргентині, як також з українськими організаціями в Європі. Технічну канцелярійну працю виконують стисло урядники, тому що переписка стало збільшається, тому ГУ не була в стані всі справи сама поладжувати. З початком 1930 р. вів працю в канцелярії тов. В. Топольницький, опісля тов. Шульга, зараз веде її тов. В. Рурик.

Всіх засідань, на яких рішались справи нашої організації відбуло протягом року 30. Поміщено в українській пресі 16 статей, 27 виказів і оголошень. Протягом року вплинуло 1136 листів, а вислано з канцелярії 1579 листів і 3146 ріжних посилок.

Стан членів з кінцем минушого року виносить 658.

УСГ взяла всеціло активну участь в

Торонто, Онт.

ВИСТУПИ ВІД УНІВЕРСИТЕТУ МУЗИКИ І МОЗ В ТОРОНТІ.

святках Української Державности в протестах проти засуду Єфремова і тов., проти засуду Р. Біди і тов., проти останніх ляхських погромів на Західній Україні. УСГ удержує звязки з УСГ в Сполучених Державах, як також з многими Товариствами в старому краю і з укр. іміграцією в Європі. Заходом УСГ ведеться збірки на будову дому Українських Інвалідів у Львові, на політ. вязнів, Рідну Школу, та інші народні ціли.

Звіт фінансового секретаря: —

Фін секретар УСГ тов В. Боднар помер. Агенди фін. секретаря провадив тов. В. Рурик. Фінансовий стан Товариства представляється слідуючо:

Загальний касовий оборот за рік 1930

ПРИХОДИ

Готівка дня 1. січня 1930	\$ 868.68
Поч. дар ген. Кравса	16.50
Пропамятна Воєнна Відзнака	168.35
Оборона Рідного Краю	2378.03
Політичні Вязні	717.06
Брошури	486.47
Вкладки	257.50
Вписове	94.00
Дари	325.45
Адміністраційний Фонд	487.85
Рідна Школа	195.40
Відсотки	21.78

Уділи до кооперативи	176.00
Вписове до кооперативи	26.00
Мито зворот	24.72
Альманах	18.75
Стрілецькі Вісти	203.63
Ріжні	276.33
Домівка	21.50
Перехідний рахунок	4.50
Книжки	551.36
Зворот порта книжок	14.90
Канцелярійні прибори зворот	4.00
Почтова оплата зворот	2.35

Разом	7321.11
Готівка в 1930	\$868.68
Приходи	6452.43
Разом	\$7321.11

РОЗХОДИ

Поч. дар ген Кравса	\$ 67.64
Пропамятна Воєнна Відзнака	219.63
Оборона Рідного Краю	1862.65
Політичні Вязні	1043.32
Рідна Школа	185.25
Інвентар	184.69
Мито	87.97
Стрілецькі Вісти	201.23
Ріжні	335.90
Домівка	260.90
Секретар	620.00
Передплата Укр. Голос	2.50

Бібліотека	26.63
Телеграми	8.59
Праця Ф кооперативі	100.00
Книжки	473.96
Уділ в кооп. Червона Калина	3.50
Порто книжок	59.86
Канцелярійні прибори	117.87
Почтова оплата	142.38
Вислано за брошури	503.00
Готівка в касі 31. XII.	813.64

Разом	\$7321.11
Розходи	\$6507.47
Готівка 31. XII.	813.64

Разом	\$7321.11
-------------	-----------

Касовий звіт збірки на Оборону Рідного Краю (Визвольний Фонд, Б. Ф.)

З року 1929 остало в касі	\$117.80
Вплинуло до каси в році 1930	2378.03
Разом	\$2495.83
Вислано 11. червня 1930	\$300.00
Вислано 19. листопада 1930	385.23
Вислано 11. грудня 1930	1150.64
Кошта пересилки	10.08
Змінне чеків	2.70
Перенесено на рахунок брошур	14.00
Остає в касі з днем 31 грудня 1930	633.18
Разом	\$2495.83

Касовий звіт збірки на Українських Політичних В'язнів

З року 1929 остало в касі	\$426.59
Вплинуло до каси в р. 1930	717.06

Разом	\$1143.65
-------------	-----------

Вислано 7. березня 1930	\$400.00
-------------------------------	----------

Вислано 19. листопада 1930	114.75
----------------------------------	--------

Вислано 11. грудня 1930	349.36
-------------------------------	--------

Передано К.О.У.П.В. 28. серпня 1930	168.94
---	--------

Кошта пересилки	9.07
-----------------------	------

Змінне чеків	1.20
--------------------	------

Остає в касі з днем 31 грудня 1930	100.33
--	--------

Разом	\$1143.65
-------------	-----------

Касовий звіт на Дім Українських Інвалідів у Львові за рік 1930.

З року 1929 остало в касі	\$1412.60
---------------------------------	-----------

Вплинуло до каси в р. 1930	3416.72
----------------------------------	---------

Разом	\$4829.32
-------------	-----------

Вислано до Укр. Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові:

8. лютого 1930	\$2031.00
----------------------	-----------

11 червня 1930	1000.00
----------------------	---------

30. грудня 1930	1000.00
-----------------------	---------

Кошта пересилки, друки ліст, коверт, поштові значки, змінне чеків, виготовлення ліст	257.90
--	--------

Остає в касі з днем 31. грудня 1930	540.42
---	--------

Разом	\$4829.32
-------------	-----------

За час збірки на будову дому Українських Інвалідів у Львові то є від 1. листопада 1928 р. по день 31 грудня 1930 вплинуло до каси Укр. Стрілецької Громади

Вислано до Укр. Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові	7531.00
--	---------

Кошта пересилки, друки ліст, відозв, коверти, поштові значки, змінне чеків, виготовлення ліст	863.90
---	--------

Остає в касі з днем 31 грудня 1931	540.42
--	--------

Разом	\$8935.32
-------------	-----------

Фонд будови Дому Українських Інвалідів у Львові виносить з днем 31 грудня 1930 р. \$30.195.10 і є в цілості ульокований в двох нерухомостях та вкладкових книжках банку "Дністер", "Центробанк" і "Зем. Гіпотечний Банк у Львові".

Скарбник тов. Цибульський відчитує прихід і розхід по місяцям та заявляє, що стан каси годиться вповні зі звітом і рахунками фінансового секретаря.

Господар тов. Д. Набережний подає стан інвентара УСГ, який представляє вартість \$184.00.

Бібліотекар тов. П. Остап. Бібліотека УСГ. числить 145 книжок, головню видань Червоної Калини. Товариші випозичають книжки головню зимою. Бібліотека є отворена два рази на тиждень.

Провірна комісія: — Від провірної комісії складає звіт тов. С. Мурій. Провірна комісія перевела контролю книжок ГУ два рази в минувшім році і знайшла діловодство в як найкращому порядку. Сума готівки в касі з днем 31 грудня годиться зі звітом фінансового писара. В імени контрольної комісії ставить внесення на уділення абсолюторії уступаючій ГУ.

Звіти поодиноких членів Головної Управи прийнято односторонно і уділено уступаючій Управі абсолюторії.

Внесення: —

Тов. Коссар: Щоби поширити національну свідомість та протиділати ворожій пропаганді поручається ГУ в своїх об'їжниках зобов'язати поодинокі Гуртки для скріплення своїх бібліотек відповідними книжками, а в котрих Гуртках нема бібліотек, негайно заснувати. Тов. Штепа припоруває методу виміни прочитаних книжок як рівнож похідну бібліотеку. Присутні повищі два проєкти взяли під розвагу і порішили цю справу для оформлення і введення як загально об'язуючу постанову ГУ Укр. С. Г.

Проголошення нової Управи

На основі системи обов'язуючої після уставу УСГ переведено вибори до ГУ УСГ. Вислід їх подала виборча комісія до відома Загальним Зборам як слідує:

Голова: Др. І. Гуляй
 Містоголова: Д. Герич
 Рекорд. писар: В. Рурик
 Фінанс. писар: С. Мурій
 Скарбник: С. Цибульський
 Господар: І. Джек
 Бібліотекар: П. Осташ
 Провірна Комісія: О. Тарновецький, П. Черній і Ю. Бідошка.

Виринула дискусія над справою Гуртка ч. 7. Ріджайна. Після заяви делегата цей Гурток не взяв активної участі в виборі ГУ, мотивуючи за неформальне полагодження пересланих лист до Гуртка, котрі були переслані не від виборчої комісії, а тільки з канцелярії ГУ УСГ. Тов. Коссар признає частинну рацію Гурткові Ріджайна, що формальности предвиджені Уставом УСГ не були як слід додержані, бо назначені члени до виборчої комісії тов. Коссар в Саскатуні, тов. Микитюк у Вінніпегу, тов. Топольницький в Ансонвіл, Онт. поштою не могли впору скомунікуватися, щоби листи були виготовлені два місяці включно перед Загальними Зборами.

Тов. Делегат з Європи заявляє що листа кандидатів була встановлена виборчої комісією а не ГУ і Гурток не є управлений ставити якісь основні закиди неформальности.

Тов. Зелений, Гурток в Едмонтоні одержав в цім самім порядку листи і не предбачуючи жадних неформальностей всеці-

ло взяв участь в виборах, тому просить перейти до порядку денного.

Тов. Коссар, як рівнож тов. Микитюк оправдують себе, що в висилці лист вони як члени виборчої комісії не мали спромоги самі друкувати і розсилати виборчих лист, бо на се не дозволяли їх присутність ані час, а виконала цю роботу на їх припоручення канцелярія ГУ. За неформальність підпису листа урядника канцелярії тов. Рурика, а не виборчої комісії беруть на себе повну відповідальність. На сім дискусію закінчено.

6. Українська Стрілецька Громада як організація жовнірів Української Армії стоїть на становищі визволення українських земель з під ярма чотирох окупантів.

Реферує Др. Іван Гуляй. Наша ціль здобути українські землі для Українського народу та створити Українську Соборну Самостійну Державу. До осягнення цієї цілі зміряємо, опираючись на свої власні сили. В принцип нашого ділання кладемо "соборність понад все", а тим самим опрокидуємо всякі провінціональні тенденції.

До осягнення Української Соборної Самостійної Держави зміряємо через утвердження визвольної традиції українського жовніра, творення і розбудови української реальної збройної сили, піддержування національної революційної боротьби, духа скрайної непримиренности супротив окупантів українських земель. Військова реальна збройна сила завершить нашу визвольну працю. Потребу творення такої сили повинно зрозуміти і піддержати все свідоме українське громадянство. Хто з Українців виступає проти українського жовніра, цей робить каїнову роботу. Тільки будуоча критика може бути корисна.

Економія Державна: Громадське народне господарство повинно бути підпорядковане визвольному ділові. Жадна партія чи політична група не повинна претендувати о монополь в розбудові громадського народного господарства. Під громадським народним господарством розуміємо кооперацію і другі економічні торговельно - промислові товариства, а навіть приватні українські підприємства, котрі прямують до економічної незалежности української нації.

Культуральний розвиток, духовна і фізична праця у вихованні молодого покоління як Рідна Школа, Луги, Пласт повинні бути підпорядковані державницькій ідеології, виключаючи вузкопартійне політиканство.

У відношенні до партійних груп в Канаді уважаємо за відповідне кооперувати з ними в обсягу праці над визволенням українського народу. Опираючись на нашій ідеології і програмі, Укр. Стр. Громада завсігди у всіх громадських справах старалася зкоординувати партійно і релігійно розеднані українські сили до спільної праці. Минулі протести, національні свята, є доказом того, що співпраця українських партійних груп в Канаді є можлива і хосенна, тільки потрібно доброї волі у верхах проведів поодиноких сторонництв. Стихійне бажання лучности до спільної праці в українським громадянстві виявляється в кожному ділі і вкінці мусить прийти з поступом нашої національної свідомости до зрівноваження. Всенациональна мораль мусить підпорядкувати партійні інтереси, та поставити межу в їх тактиці. Боротьба партійна не сміє переступити границі всенациональних інтересів. Ми маємо дуже багато доказів з минулого в Старому Краю та навіть в Канаді, де партійна заїлість а радше амбітність поодиноких провідників спричинила боротьбу, котра переступила всенациональні інтереси. Часто трибунали (не українські, а чужі) розмежовували українську рабську партійну заїлість, а з того впливали наслідки: страта сил і гроша. Після нашої оцінки, тоді принцип національної моралі буде почасти задержаний, коли Українці свої партійні непорозуміння самі будуть лагодити без помочі чужих трибуналів та поліцейського бука. Коли партійні українські організації в Канаді будуть проти нашої програми та підуть в розріз — ми задержимо принцип всенациональної моралі, та навіть не будемо вести паперової війни, але послідовною, чесною та правдивою національною роботою докажемо нашу працєвість і моральну силу.

Слідувала дискусія, вислідом якої була згідність думок присутних з повище наведеним рефератом Др. Гуляя.

Голос забрав делегат з Європи. В квестії економічних справ — ми мусимо тво-

рити матеріяльні цінности, та розвивати свої господарчі сили як засіб боротьби за самостійність. Економічна незалежність українського народу тільки можлива в його незалежній державі. Окупант одним поліцейським наказом може знищити та загарбати наші матеріяльні цінности, тому доки український нарід в ярмі, наші матеріяльні цінности повинні станути як засіб а не ціль у визвольному ділі. Українська еміграція у відношенні до Старого Краю повинна звернути в першій мірі на тих, котрі не мають можности так званого легального існування, та дати матеріяльну поміч Українській Військовій Організації. Економічного рода українські організації користуються принайменше "примітивною легальністю" та свої матеріяльні потреби можуть полагоджувати зовсім явно. Таких можливостей не має Українська Військова Організація. Обмежитися до економічної самооборони, це не вистарчає, бо під вохрою окупацією пригожих обставин до цього немає. Одинокий шлях навіть з чисто життєвої точки погляду це підпорядкувати всі наші економічні надбання як засіб ведучий до ціли, бо тільки у вільній українській державі наше економічне життя піде широким і певним темпом розвою.

Виховавчі засоби: — Всяка комбінація хитрої дипломатії і політики, та надія на ласку антанти і других благодітелів пропали, та лишили тільки гіркий спомин, що ті всі надії, ожидання були ілюзіями, котрі тільки притуплювали нашу активність в минулому. Остався один тернистий шлях затяжної визвольної боротьби і хто вступив на него, той мусить бути свідомий цього, що він повинен станути погноєм, на котрім виросте квітка волі. Наша молодь, наші бойовики є переконані, що не для них воля, їх ціль жертвою свого життя здобути вільне життя братам та слідующим поколінням українського народу. Самовідречення, посвята себе в цілости українській визвольній боротьбі наших бойовиків, це успіх, котрого ми не окупимо за міліярди.

На внесення тов. Штепи, скріплене тов. Бутковським і тов. Мурієм, збори одноголосно прийняли начерк ідеології поданий тов. Др. Гуляєм.

(Кінець буде)

З життя Гуртків

ТОРОНТО

В суботу дня 7-го лютого ц. р. "Каледж оф Мюзік енд Ленгвіджес" устроїла концерт в Технікал Авдіторіум — в просторій галі понад 2500 крісел. До співучасті запросили Гурток Укр. Стрілецької Громади. Сейчас виготовлено програму, а саме: виступи хорів, танець "Катерина", танець "Запорожець" і "Чумак", які відтанцював Петро Болішин, сопранове сольо панни Наталки Прихода, танець "Запорожець" відтанцювало 4-ох Стрільців, та скрипкове сольо укр. артиста, уродженця Канади, Шнайдера. З цієї нагоди Управа Колегії (за голосом публіки) признала хорів Української Стрілецької Громади в нагороду "Сілвер Трофи" — який вручила дірігентови згаданого хору тов. Сичові панна Маруся Козак, учениця цього заведення. На концерті були присутні репортери і фотографи всієї англійської преси в Торонті. В понеділок всі англійські часописи помістили на перших місцях знімки хору і відповідні рецензії. **Це є найлучшим доказом, що Українська Стрілецька Громада в Канаді здобула собі признання і авторитет не лише між українським канадійським громадянством, але також і між чужинцями.** Нераз приходиться читати в англійській, чи іншій пресі по важніших центрах Канади о діяльності місцевих Гуртків Укр. Стрілецької Громади. Старшина Гуртка УСГ в Торонті одержала знова запрошення від торонтонського університету дати кілька виступів на концертах для студентів цього університету і учительського грона. Головна Управа УСГ бажає отсим як найкращого успіху в дальшій праці.

МОНТРЕАЛ

Не одній організації в Канаді мимо найкращих умовин в освітній праці стоїть на перешкоді брак приміщення і через це організаційне життя укр. поселенців дуже терпить. Скількиж то можна уладити підприємств, сходинок, і т. п. однак в зреалізованню цього стоїть на перепоні якраз брак власної домівки. Ріжними способами радять собі ріжні товариства на це, та

заспокоюють ціли народніх змагань.

Та з поміж усіх, найбільше відчуває брак своєї домівки організація Української Стрілецької Громади, якої члени то тут то там вишукують себе взаємно і лучаться в Стрілецькі Громади, щоби організовано працювати з другими поступовими товариствами. Оце й завдання нашого Стрілецтва — співпрацювати, з народніми інституціями, та лучити всі наші сили в одну солідарну українську сімю.

Скількиж закидів виринає нераз із цього приводу від поодиноких осіб; мовляв: "вони держать з тамтими". Неодні знова нерозуміючи стрілецького завдання, та його стремлінь скептично відносяться до їх зусиль, та нераз поза плечимо кепкують.

Подібні моменти приходилось пережити і Гурткови У.С.Г. ч. 3. в Монтреалі. Скільки то труду, переговорів, нарад, успокоювань та засідань треба було пройти, щоби уладити спільно листопадові роковини, чи протестаційне віче? Скількиж то зусиль, щоби перевести один малий, спільний виступ? Скільки страченої енергії, яку можна було на що іншого звернути?

Нераз одні сходинок Гуртка в домівці одного з товариств давали притоку до твердження, що Укр. Стрілецька Громада "пішла на сторону тамтих". Щоб на будуче оминати подібних закидів Гурток У.С.Г. ч. 3 рішив подбати про свою власну домівку, де можна заспокоювати свої товариські, культурно - освітні, та організаційні потреби.

Найшовши приміщення при Фронтенак вулиці ч. 1911, вже в перших днях заквартировання почалась інтензивніша праця, яка започаткувалась уладженням Чайного Вечера, дня 6. листопада 1930, який випав надсподівано гарно. Саля невелика, чистенько вибілена, скромно, але гарно прибранна, на стінах порозвішувані портрети провідних одиниць нашого народу. По середині пишається на синьому щиті золотий тризуб, прибраний сніжно білим, вишитим ручником (подарок стрільця). Поздовж стіни накритий стіл, 6 лавок, та кільканадцять крісел. На столі Сурма і

кан. та амер. укр. часописи. От й все. Скромне майно скитальців, горстки нової ідеї визволення, яким упавші в бою то вариші полишили заповіт — продовжати дальше розпочате діло.

ГУРТКИ УСГ В КАНАДІ

Осідний Гурток УСГ Вінніпег, Ман.

Загальні збори відбулися дня 14. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931:
Голова: П. Шульга
Містоголова: О. Рубич
Писар: Д. Микинюк
Скарбник: С. Мурий
Господар: І. Джек
Провірна комісія: М. Чугринський, С. Богач, Ю. Відочка,
Адреса: —

Box 2121, WINNIPEG; MAN

Гурток УСГ ч. 1. Торонто, Онт.

Загальні Збори відбулися дня 28. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Кульчицький
Містоголова: М. Сенюта
Писар: М. Косс
Скарбник: М. Артимко
Господар: П. Фабіян
Провірна комісія: В. Стангрет, Д. Коваль, В. Романик
Адреса:

399 Queen Str. Toronto, Ont.

Гурток УСГ ч. 2. Едмонтон, Альта.

Загальні Збори відбулися 21. XII. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Пуцентило
Містоголова: І. Кропельницький
Скарбник: М. Шарик
Писар: М. Пашин
Господар: А. Жмурко.
Адреса: —

Box 732, Edmonton; Alta.

Гурток УСГ ч. 3. Монреаль Кв.

Загальні Збори відбулися 28. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Е. Васишин
Містоголова: Я. Ковальський
Писар Ю. Третяк
Скарбник: В. Мостовий
Господар: С. Комаринець

Провірна Комісія: М. Глібчук, М. Єдлінський.

Адреса: —

3487 Durocher Str. Montreal, Que.

Гурток УСГ ч. 4. Саскатун, Саск.

Загальні Збори відбулися 21. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Коссар
Містоголова: О. Турус
Писар: М. Лашук
Скарбник: М. Вашук
Провірна Комісія: Й. Цькуй, М. Лубик
Адреса: —

Box 1250 Saskatoon, Sask.

або

801 — Ave L, South, Saskatoon; Sask.

Гурток УСГ ч. 7. Ріджайна, Саск.

Загальні Збори відбулися 19. XII. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: М. Кузек
Містогола: Й. Абрамович
Писар: В. Мудрий
Скарбник: В. Весоловський
Господар: М. Сенюк
Провірна комісія: Д. Семотюк, Ю. Бабюк
Адреса: —

1817 Quebec Str. Regina, Sask.

Гурток УСГ ч. 9 Канора, Саск.

Загальні Збори відбулися 19. XI. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Д. Сенета
Містоголова: С. Кутний
Писар: Д. Дмухальський
Скарбник: М. Томасевич
Господар: І. Тишко
Провірна комісія: Др. Цимбалістий, М. Будинська.
Адреса: —

Box 322 Canora, Sask.

Гурток УСГ ч. 10. Судбури, Онт.

Загальні Збори відбулися 28. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Т. Кульчицький
Містоголова: Г. Гис
Писар: І. Дацик
Скарбник: Л. Демчишин
Господар: М. Пелешак
Провірна комісія: А. Далик, І. Ільчишин.
Адреса: —

Box 2048 Sudbury, Ont.

Гурток УСГ. ч. 11. Бінфейт, Саск.

Основательні Збори відбулися 11. X. 1930.
 Старшина Гуртка на рік 1931.
 Голова: Е. Дудар
 Містоголова: В. Підлесецький
 Писар: І. Дуткевич
 Скарбник: О. Шатарівський
 Господар: І. Панталюк
 Адреса: —
 Box 133 Bienfait, Sask.

Голова: В. Гулевич
 Містогола: В. Макар
 Писар: А. Петровський
 Скарбник: М. Штойко
 Господар: І. Артимоко.
 Адреса: —
 Cor. 9th Ave & Coteau Str. Moose Jaw, Sask.

Гурток УСГ ч. 12. Вінсдор, Онт.

Основательні Збори відбулися 30. XI 1930
 Старшина Гуртка на рік 1931.
 Голова: В. Гулевич
 Містоголова: Р. Косіковський
 Писар: Ф. Мартинюк
 Скарбник: Г. Поворозник
 Господар: Гринків
 Провірна Комісія: О. Лисий, Д. Деревляний.
 Адреса: —
 1317 Langlois Ave. Windsor, Ont.

Гурток УСГ ч. 14. Геффорд, Саск.

Основательні Збори відбулися дня 18. січня 1931.
 Старшина Гуртка на рік 1931.
 Голова: В. Гультай
 Містоголова: К. Дуда
 Писар: О. Сокіл
 Скарбник: Д. Задорожний
 Господар: Д. Кульчик
 Адреса: —
 Box 137 Hafford, Sask.

Гурток УСГ. ч. 13. Мусджо, Саск.

Основательні Збори відбулися 14. грудня 1930.
 Старшина Гуртка на рік 1931.

Гурток УСГ ч. 15. Келгари, Алта.

Основательні Збори відбулися дня 30 листопада 1930.
 Старшина Гуртка на рік 1931.
 Голова: Б. Зелений
 Містоголова: А. Пелех
 Писар: Т. Непідсудний
 Скарбник: П. Багрій
 Господар: Н. Козицький
 Провірна Комісія: П. Світик, П. Чубко, М. Козюк.
 Адреса: —
 224—2nd Ave W. Calgary, Alta.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Літопись Червоної Калини

Ліюстрований журнал, виходить кожного місяця

Містить історичні та побутові статті з часів нашої визвольної війни. Описує живим і легким стилем історичні події наших визвольних змагань. Кожде Українське Просвітне Товариство, як рівної кожний свідомий Українець повинні станути читачами і передплатниками цього журналу.

Передплата на рік \$2.00

Передплату слати на адресу:

“КАЛИНА”

BOX 2121 WINNIPEG, MAN.

Карта Замовлення

Тих, що бажають замовити місячник “СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТИ”, прохаємо виповнити цю картку та вислати до нашої адміністрації.

Прохаю вислати часопись “Стрілецькі Вісти” на понищу адресу, а в залученню посилаю передплату в сумі \$.....

Імя і назвиско

Почта

Провінція

Українська Стрілецька Кооператива “КАЛИНА”

має на складі найновіші видання кооперативи “Червоної Калини” у Львові і продає по дуже приступних цінах. Видання “Червоної Калини” — це твори учасників визвольних змагань українського народу.

В останній на списі книжці “Кожухів”, змальовує автор трагедію останків УГА, які по наказу Москви зістали вивезені на північ до табору “Кожухів”. Це доповнення споминів Шухевича. Для кожного Українця, що інтересується визвольним рухом свого народу, книжки цінні і по приступній ціні до набуття. Кожде українське товариство повинно мати видання “Червоної Калини” у своїй бібліотеці.

Назва книжки	Ціна:	Назва книжки	Ціна:
Берестейський мир	\$1.00	Масарик, світова революція, 2 томи	\$3.50
Мої спомини про недавнє минуле	1.25	Оттак собі40
Слота25	Грішник40
Між молотом а ковалом25	В огні75
Життя і пригоди Цяпки Скоропада75	Львів60
Курилася доріженька60	Видиш, брате мій60
Перед навалою60	в оправі	1.00
Чорторій60	Галаган, спомини, 2 томи	1.00
Квіти і кров60	На чорній дорозі	0.60
На згарищах60	Вадим, Б. Лепкого60
Спомини з часів укр. революції, 3 томи	1.80	в оправі	1.00
в оправі	3.00	Договір з Денікіном25
Спомини Шухевича, 5 томів	3.00	Партизани, 2 томи	1.20
Глум35	в оправі	2.00
Чета крилатих75	Кожухів (табор, де большевики держали увязнених старшин і стрільців УГА)	1.00
Хрестний огонь60	в оправі	1.00

Крім повище наведених видань “Червоної Калини” маємо на складі всі другі видання зі всіх галузей української літератури, включаючи театральні і музичні твори.

Книжки висилаємо на замовлення за попереднім надісланням грошей.
На СОД книжок не висилаємо

Всі книгарні в Канаді дістають книжки на тих самих умовах, на яких побирали книжки впрост з кооперативи “Червона Калина” у Львові.

Замовлення просимо посилати на слідуочу адресу:

Ukrainska Kooperatywa “KALYNA”

BOX 2121

WINNIPEG, MAN або 382 Селкірк Евню